

Naléhavý úmysl Celosvětové sítě modlitby s papežem na měsíc březen 2025

Modleme se za uzdravení papeže Františka a jeho brzký návrat do plné služby. Papež František při tradiční modlitbě Anděl Páně na první březnovou neděli řekl: „V srdci cítím *požehnaní*, které se skrývá v křehkosti, protože právě v těchto chvílích se učíme ještě více důvěřovat Hospodinu; zároveň děkuji Bohu, protože mi dává příležitost sdílet na těle i na duchu stav tolika nemocných a trpících lidí.“ Andrea Riccardi, zakladatel komunity Sant’Egidio, reagoval na ohlasy na sociálních sítích: „Krkavci začínají opět kroužit.“ Vždy, když je papež hospitalizován, nastává doba spekulací. Jeho stav je vážný, ale stabilizovaný. Může trvat déle, než se plně zotaví z oboustranného zápalu plic. Je mu 88 let a je nyní druhým nejstarším papežem v úřadu. Jeho plíce zůstávají jeho Achillovou patou: V mládí mu byla chirurgicky odstraněna část pravé plíce.

Vzpomeňme, „podmíněné prohlášení o rezignaci“ předložil kardinálu státnímu sekretáři Pietru Parolinovi již v roce 2013! Pro všechny případy: nehoda, riskantní operace a možnost upadnutí do kómatu, chronická nemoc, která ho učiní nezpůsobilým k výkonu úřadu, pokus o atentát. Bylo by nezodpovědné, kdyby se i takto nepřipravil. A že se můžeme dočíst, že si někteří kardinálové sbalili kufry na cestu do Říma? Někteří působí tímto dojmem. Které obavy jsou opravdové a které předstírané? Které spekulace jsou prostě nevkusné? Ti, kdo spekulují nahlas, také vyvolávají určitý obraz: klerikální neúctu. Nestačí si říci: Čekat a doufat. Otázky zní: na co? Kánon 232 § 2 CIC/1983 stanoví: „Má-li se papež vzdát svého úřadu, vyžaduje se k platnosti, aby vzdání se bylo učiněno svobodně a dostatečně zveřejněno, nikoli však, aby bylo někým přijato.“ Papež Benedikt XVI. to učinil. Někteří mu to vyčítali. Jeho odvážný krok však ukázal, že pokud se papež již necítí na svůj úřad, je lepší, když odstoupí.

Ve své autobiografii s názvem *Naděje* říká: „Pokud jde o mou smrt, mám velmi pragmatický postoj. A totéž platí i pro riziko možných pokusů o atentát. Až přijde čas, nebudu pohřben v bazilice svatého Petra, ale v bazilice Santa Maria Maggiore: Vatikán je místem mého posledního působení na zemi, ale ne místem mého pobytu na věčnosti.“ Papež je připraven na život i na smrt. Jedno i druhé je pro něj cesta k tomu jedinému důležitému. Nepřipravuje sebe, ani církve na „konec“, nýbrž na „dovršení“. Vidí ve všem počátek toho, v čem křesťan nachází sílu naděje: Pán na nás nejen čeká, ale jde nám naproti.